

— cuprind o obligație pecuniară a consumatorului de a plăti, în cadrul ratelor împrumutului, a unor sume care rezultă din diferența dintre ratele calculate în moneda de cont virtual oferită împrumutatului față de cele calculate în moneda de plată real consumată

pot prezenta riscul de a fi abuzive?

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, care sunt criteriile pe care trebuie să le aplice instanța națională pentru a analiza un atare caracter eventual abuziv, raportat la situația de fapt descrisă în întrebarea primară?
- 3) Clauzele descrise în prima întrebare pot fi considerate ca nefăcând parte din obiectul principal al contractului de împrumut?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului, din 5 aprilie 1993, privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO 1993 L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Vergabekammer Südbayern (Germania) la 10 martie
2017 – Vossloh Laeis GmbH/Stadtwerke München GmbH**

(Cauza C-124/17)

(2017/C 178/09)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Vergabekammer Südbayern

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Vossloh Laeis GmbH

Pârâtă: Stadtwerke München GmbH

Întrebările preliminare

- 1) Dispoziția unui stat membru care impune unui operator economic, pentru a obține autocorectarea, să clarifice faptele și împrejurările legate de infracțiune sau de abatere și de prejudiciul astfel cauzat, printr-o colaborare activă nu numai cu autoritățile însărcinate cu investigația, ci și cu autoritatea contractantă, este compatibilă cu prevederile articolului 80 din Directiva 2014/25/UE ⁽¹⁾ coroborat cu articolul 57 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 2014/24/UE ⁽²⁾?
- 2) În cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1): articolul 57 alineatul (6) al doilea paragraf din Directiva 2014/24/UE trebuie interpretat, în acest context, în sensul că, pentru ca respectivul operator economic să obțină autocorectarea, acesta are obligația să informeze autoritatea contractantă cu privire la situația de fapt pentru ca aceasta să poată aprecia dacă măsurile luate (tehnice, organizaționale și în materie de personal, precum și cele privind repararea prejudiciilor cauzate) sunt adecvate și suficiente?
- 3) În ceea ce privește motivele de excludere facultative prevăzute la articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE perioada maximă de excludere sau termenul pentru excludere este, potrivit articolului 57 alineatul (7) din Directiva 2014/24/UE, de trei ani de la data la care a avut loc respectivul eveniment. Producerea evenimentului respectiv coincide cu apariția motivului de excludere, menționat la articolul 57 alineatul (4) din Directiva 2014/24/UE, sau momentul determinant este cel în care autoritatea contractantă dispune de informații sigure și solide cu privire la existența motivului de excludere?

- 4) Potrivit acestui articol, în cazul motivului de excludere prevăzut la articolul 57 alineatul (4) litera (d) din Directiva 2014/24/UE, când un operator economic participă la o înțelegere, evenimentul în sensul articolului 57 alineatul (7) din Directiva 2014/24/UE este reprezentat de încetarea participării la înțelegere sau momentul în care autoritatea contractantă dispune de informații sigure și solide cu privire la participarea la înțelegere?

- ⁽¹⁾ Directiva 2014/25/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile efectuate de entitățile care își desfășoară activitatea în sectoarele apei, energiei, transporturilor și serviciilor poștale și de abrogare a Directivei 2004/17/CE, JO L 94, p. 243.
- ⁽²⁾ Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE, JO L 94, p. 65.

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) la
20 martie 2017 – Procedură penală împotriva lui Van Gennip BVBA și alții**

(Cauza C-137/17)

(2017/C 178/10)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Părțile din procedura principală

Van Gennip BVBA, Antonius Johannes Maria ten Velde, Original BVBA, Antonius Cornelius Ignatius Maria van der Schoot

Întrebările preliminare

- 1) Pot fi calificate drept „încălcări grave” în sensul articolului 45 din Directiva 2013/29/UE ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice următoarele încălcări ale dispozițiilor legale belgiene privind articolele pirotehnice:
- a) vânzarea de articole pirotehnice cu până la 2,666 kg de compoziții pirotehnice (denumite în continuare „CPT”), faptă care reprezintă o încălcare a articolului 265 punctul 7 și a articolului 257 din koninklijk besluit houdende algemeen reglement betreffende het fabriceren, opslaan, onder zich houden, verkopen, vervoeren en gebruiken van springstoffen (Decretul Regal privind introducerea unei reglementări unitare pentru producerea, depozitarea, deținerea, desfacerea, transportul și utilizarea explozibililor) din 23 septembrie 1958, care interzic[...] vânzarea de articole pirotehnice cu o cantitate de CPT care depășește 1 kg atunci când utilizatorul nu deține o autorizație administrativă pentru deținerea unei cantități mai mare de articole pirotehnice;
 - b) depășirea limitelor de depozitare și nerespectarea spațiilor de depozitare prevăzute în autorizația federală pentru articole pirotehnice, deși exista o autorizație regională de mediu pentru depozitarea cantității superioare menționate în spațiile precizate;
 - c) depozitarea absolut tranzitorie a unor cantități foarte reduse de articole pirotehnice în diferite spații neautorizate pentru depozitare, în spațiile unei întreprinderi comerciale care operează cu articole pirotehnice și care deține atât o autorizație federală pentru articole pirotehnice, cât și o autorizație regională de mediu?
- 2) Principiul liberei circulații a articolelor pirotehnice prevăzut de articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2007/23/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 23 mai 2007 privind introducerea pe piață a articolelor pirotehnice [devenit articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2013/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [12] iunie 2013 privind armonizarea legislației statelor membre referitoare la punerea la dispoziție pe piață a articolelor pirotehnice] coroborat, dacă este cazul, cu articolul 10 din Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne, se opune unei reglementări naționale care subordonează spațiile de depozitare a articolelor pirotehnice conforme cu dispozițiile directivelor, deținute în scopuri comerciale, dublei condiții a deținerii unei autorizații emise în temeiul reglementărilor privind producerea, depozitarea, deținerea, desfacerea, transportul și utilizarea explozibililor și, respectiv, a unei autorizații emise în baza reglementărilor privind protecția mediului, deși ambele sisteme de autorizare urmăresc în principiu același scop (evaluarea preventivă a riscurilor de securitate) și unul dintre cele două sisteme de autorizare (în cazul de față cel privind explozibilii) prevede o limită (foarte) redusă pentru depozitarea articolelor pirotehnice [în limita a 50 kg de CPT (substanță activă)]?